

ga ni korvaste kinni sidduda, kui ta agga
sedda woib kinnatada. Sepeäle peab ta
wärskid sare-kored wõtma, neid kiwviga
purruks peksuma, ja neid selle kohha ümber
pannema ja nartsoga kinni sidduma. Kui
seäl ei olle sare-paud liggimail, siis pango
ta wärsket mulda, mis ta ülestaewab, selle
kohha ümber. Nüüd peab ta koiu minne-
ma, sare kored wee sees kupputama, ja sed-
da wet sojalt joma. Pärast peab ta terra-
wa nwa otsaga sedda hawa suremaks tegge-
ma, ja kuppotsarwega werd seält seest wälja
tombama. Pärast woib ta sedda kohta
sätte-tullepaistel poom-dlliga, ja panneb
jälle sare lehhed ja kored selle ümber. Kui
ta ei woi kuppo sarwe leida, siis peab ta
monnikord püssi-rohto selle hawa peäl laste-
ma põlleda, ja aiati üht lusfika täit poom-
dlli kisse wõtma. Kui ta sel wiisil selle ha-
waga on teinud, siis woib ta sedda paela
ehk nõri jälle lahri tehha.

Mis

wessi werrest lahkeb, nenda kui se suisel
aial pima jures sünnib. Siis wast õige
surm tulleb. — Nore rahwa jures se sünni-
b sagedaminne, kui wanna rahwa jures
et nemmad peält näitwad, kui ollesid nem-
mad surnud, ehk nemmad kül weel elas-
wad. Siiski on üksford ühhes küllas sak-
samaal üks 70 aastane naene jälle üllesär-
kend, kui ta jo olli pestud ja surno rüdes.
Temma wäimees tahtis ühhe nabri naefega
tedda süngist wälja tõsta. Siis ütles na-
bri naene, et ta piddi surno suurt warwast
näppistama: sest temmal olli se rummal eb-
ba usk, et siis surnud ei hakka koddo kaima.
Ehk nüüd kül ükski surnud, kui ta õiete sur-
nud ja maetud on, ei woi jälle taggasi tul-
la; siis teggi se mees ommeti, mis na ri-
naene käsits. Ja watq! mis fundis? Se
wanna eit arkas ülles ja sirtutas ommad
känd omma wäimehhe pole: ja se mehhife
ehmaras ni wägga, et ta pea olleks otseti
mah-